

Марійка Підгірянка

ПІД ЗИМУ

Лісок пожовтів,
Садок опустів:
Ні яблучок,
ні грушечок,
Ні солодких слив.

Лиш вітер гуде,
Що зима прийде:
Коні сиві, буйногриві
До нас приведе.

Коні заіржуть,
Гривами стрясуть.
В скорім бігу килим
снігу
Простелять на путь.

А слідком і ми —
На ті килими:
З саночками,
з таночками
Посеред зими.

Іван Суріков

ПЕРШИЙ СНІГ

Білий сніг пухнатий
Падає, кружляє
І на землю тихо
Стелиться, лягає.
І на ранок поле
Білим-білим стало,
Ніби пеленою
Все його заслало.

Темний ліс накрила
Шапка-чарівниця,
І деревам нині
Ще солодше спиться.
Дні такі короткі,
Світить сонце мало.
Ось прийшли морози
І зима настала.

Олександр Копиленко

ЗИМА ЙДЕ

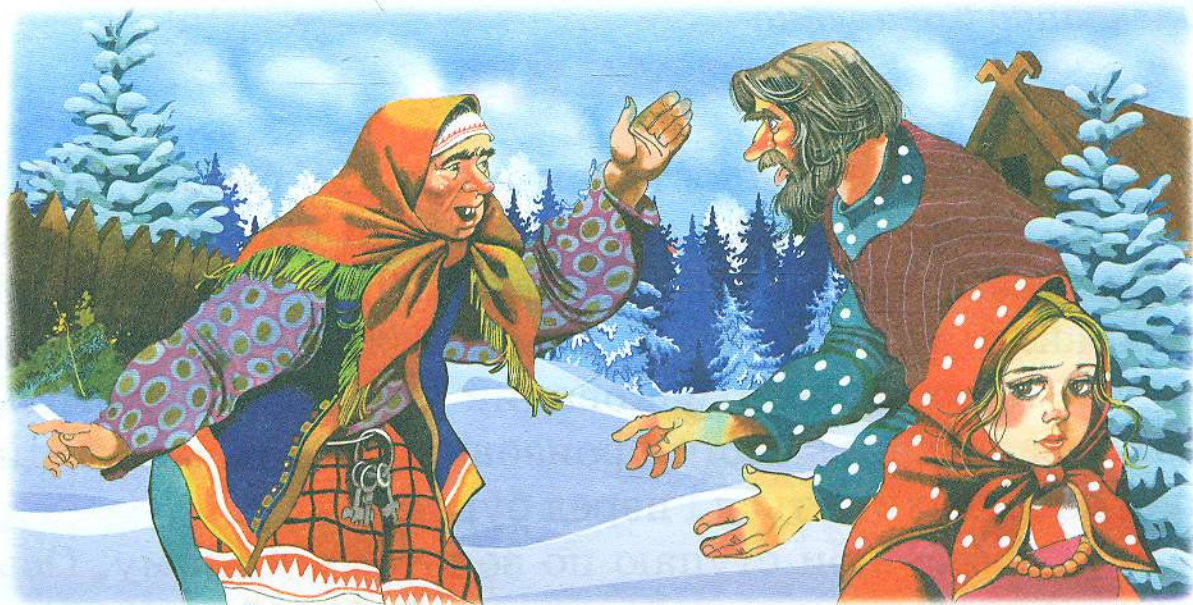
Усі дерева вже простягли вгору, до сизого неба, оголені віти. Тільки ялинки й сосни стоять зелені, та дуб не скинув свого вбрання. Листя його лише пожовкло, потемніло. І здалеку здається, що то стоїть могутній воїн, закований у бронзу. Налетить вітер, задзвенить своїм бронзовим листям могутній дуб, але не схилиться і перед бурею...

Іду лісом, ніби ступаю по золотому килиму. Ось тихо, мов малесенький прозорий білий метелик, сіла на рукав перша сніжинка. А ось і друга, третя. Химерні вони на вигляд, ці снігові зірочки. Здається, їх вирізьбив талановитий майстер. Ось затанцювало їх у повітрі більше, посипалися густіше, засипаючи білим килимом землю, опале листя, гілля дерев.

Прийшла зима.

МОРОЗКО

Російська народна казка

Жили-були дід та баба. У діда була дочка і в баби була дочка. Усі знають, як за мачухою жити: перевернешся — бита, недовернешся — бита. А рідна дочка що не зробить — за все гладять по голівці: бач, яка розумниця!

Падчерка і худобу поїла-годувала, і дрова та воду в хату носила, і піч топила, і хату мазала. Нічим старій не догодиш — усе не так, усе погано.

А одного дня мачуха надумала падчерку зі світу зжити.

— Вези, вези її, старий, — каже чоловікові, — куди хочеш, щоб мої очі її не бачили! Вези її в ліс, на тріскучий мороз!

Старий засумував, заплакав, проте робити нічого, баби не переговориш. Запряг коня:

— Сідай, мила доню, у сани.